

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică

Intru cuvânt în carte, intru în cetatea cuvântului Meu și Mă așez în carte, iar cartea Mea este pe pământ și mărturisește ea venirea Mea de la Tatăl după om ca să-l strig pe om și să Mă audă și să Mă așeze peste el Dumnezeu al lui, că vai omului fără Dumnezeu peste el pe pământ, iar Eu, Domnul, știu acest vai, și dau să alung vaiul acesta de peste om, căci sunt Cel plin de milă.

E sărbătoare în cer. E zi de praznic împărătesc în cer și pe pământ pentru mama Mea Fecioara Împărăteasă, iar Eu, Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot și Fiul ei, îi slăvesc intrarea ei în slujba Mea pe pământ și trăirea ei apoi numai pentru Dumnezeu, iar Eu am fost slava ei toată, și a strălucit în ea iubirea cea pentru Dumnezeu și multa ei jertfire an după an, și frumoasă este viața cea cu Dumnezeu trăită zi de zi cu bucuriile și cu durerile ei, căci durerile îl țin pe om împodobit cu Dumnezeu, nedespărțit de El mereu, și sunt ele o rugăciune vie, o tânjire tot timpul, o despărțire de păcat mereu, mereu, și cum să nu fie frumoasă o așa viață față în față cu viața cea goală de măreție și de putere de sus pentru ea?

O, cum să fac, cum să fac să-l atrag și să-l țin pe om sub scutul Meu, sub mărețta Mea ocrotitoare și apropiere? I-am spus omului cum să facă el ca să aibă această soartă pe veci de veci, viața cea cu Dumnezeu, și i-am spus: «*Să iubești pe Dumnezeu, să-L iubești, omule, din tot sufletul și cugetul și virtutea ta, și tot așa să înveți să-l faci și pe aproapele tău să fie și să facă*».

O, popor al cuvântului Meu, iată așa viața a avut pe pământ mama Mea Fecioara, iar pentru că este ea mama Mea este și împărăteasă, căci Tatăl Meu M-a așezat Dumnezeu peste toată făcerea, și trebuie să I-o aduc Lui în curând ca să-i dea înfățișarea cea nouă, cer nou și pământ nou și viața cea veșnică, cea promisă omului, viața cea cu Dumnezeu, dacă omul și-a trăit-o așa pe pământ, așa cum și-a trăit-o mama Mea Fecioara, măi poporul Meu cel de azi, și cât aș vrea, o, cât aș vrea să înțeleagă de ajuns de bine tot cel ce se crede fiu al acestui popor că nu oricum poate omul să fie al acestui popor aici și pe vecii apoi, ci numai dacă el alege viața cea cu Dumnezeu, iubire pentru Domnul toată, toată în toată clipa, căci o iubire fățarnică îl duce pe om la și mai rău decât n-ar fi știut el de Domnul, și iată, se învață ca la școală viața cea cu Dumnezeu și trăirea ei apoi după carte, după cartea lui Dumnezeu.

O, aș vrea să fie cu Mine omul pe pământ, mereu cu Mine, ca să pot fi și Eu mereu cu el. O, ce frumos ar fi pe pământ, ce adevărate ar fi cuvintele care spun: «*Precum în cer așa și pe pământ*»! Tot poporul care se știe creștin știe această rugăciune spre Tatăl, dar este atât de puțin atent cel ce spune spre Tatăl această rugăciune, pe care am dat-o Eu ucenicilor Mei s-o ducă spre cer mai mult decât orice alte cuvinte pentru cer din inima și din gura lor.

Am venit pe pământ cu această lucrare de cuvânt ca să-l ajut cu ea pe om, și e ca la școală, unii învață bine, iar alții nu învață bine, nu țin minte aceștia învățătura și n-o știu pe dinafară, și nici nu privesc în carte atât cât să n-o uite și să n-o calce.

O, ce mult i-ar crește iubirea celui ce ar lua din carte cuvântul Meu de creștere de om nou pentru fiecare om! M-am făcut iarăși Învățător ca și acum două mii de ani când Îmi ziceau mai toți Învățătorul, căci voiesc mereu să-l învăț pe om ce să facă să aibă el viața veșnică, numai că atunci am spus într-o zi la mulți pilda semănătorului care iese să-și semene sămânța sa, pildă care arată ce puțin pământ are grijă de sămânță ca s-o primească și de rodul ei apoi, și ce puțini dintre oameni învață de la Dumnezeu spre facerea lor cea nouă și spre rodul ei apoi și folosul acestui rod! O, așa este și cu învățătura acestei lucrări de cuvânt, o citește tot creștinul care o are la îndemână, iar apoi nu se învață pe deplin cu împlinirea ei, și devine fățarnic un așa om față în față cu cei ce sunt fii ai poporului cuvântului Meu, iar acest păcat, fățarnicia, își are hrana sa din păcatele celui neîmplinitor de cuvântul vieții veșnice, și iată, aluatul fățarniciei este păcatul care o crește pe ea. Eu însă vin și trezesc duhul celui nepăsător și îl scol la veghe și la creștere de sus și îl îndemn să stea curat întru întâmpinarea Mea când vin cuvânt pe pământ ca să Mă aibă omul de Învățător, că nu se mai găsește

învățător acum pentru cel ce voiește viață, că toți învățătorii sunt niște fățarnici, care pe ei înșiși nu se mai învață, ci numai pe alții dau să îi învețe ei, iar Eu, Domnul, n-am lucrat așa, ba Mi-am și pus viața pentru cei vinovați prin păcat și am fost de partea lor ca să-i pot învia, ca să-i scot din moarte ca și pe Mine Însumi când am murit în locul lor și pentru ei, căci pentru Mine nu aveam cum să mor, de vreme ce eram Cel fără de păcat, Cel fără de moarte, dar M-am lăsat spre moarte dându-Mă ei în locul celor vrednici de moarte prin faptele lor păcătoase, și iată, sunt Învățătorul celor păcătoși ca să-i aduc la cer curățindu-i prin cuvânt și aducându-i la pocăință deplină, iar pocăința îl lucrează cu totul pe cel căzut și îl îmbracă cu putere împotriva păcatului și îl aduce la viață, căci Eu dacă vin din cer, aceasta Îmi este lucrarea: să iau moartea de peste om și s-o arunc în foc, precum este scris.

O, mama Mea duioasă ca și Fiul tău, M-am așezat să-l învăț pe om în ziua ta de praznic. Mi-e tare dor să aduc neamul român la duhul învierii din păcat, mamă! O, tot așa îți este și ție dor. O, cum să facem să fie toată țara română biserică sfântă, turmă cerească, mamă? O, ce fericiți am fi Noi, cei din cer, să avem în țara Noastră aleasă pentru sfârșit numai turmă de soi, mama Mea! Numai darul cel de sus al înțelepciunii sfinte poate să înzestreze acest neam să se facă el iubire din Dumnezeu venită pe pământul alegerii cerești, mama Mea scumpă și duioasă ca și Fiul tău. Într-o zi se va petrece această taină minunată, mamă, căci avem de împlinit lucrarea ocrotirii acestui pământ și neam, și trebuie să lucreze Domnul, nu omul, căci oamenii au stricat, au călcat peste le-gile Domnului precum este scris, și vom avea lucrul cel sfânt de așezat și de împlinit, mamă.

O, întărim hotarele și harul cel întreit aici, pe pământul român în tot văzduhul acestui tărâm, și îndemnăm la dragoste, la pace popoarele, căci planurile Mele nu sunt ca ale oamenilor, și sunt din cer, mamă.

O, neam român, pace ție! Așa vreau să fii. O, ești jumătate într-un fel și în alt fel cealaltă jumătate, iar cuvântul Meu de peste tine îl voiesc făcătorul tău să fie și să te aducă la Mine și la pace, căci dacă de două feluri dau să fie fiii neamului român nu poate pacea peste acest neam.

O, țara Mea de azi, o, grădina Mea, în care voiesc numai flori să am, voiesc să înmulțesc în tine mireasma florilor, a celor ce înfloresc și nu se veștejesc prin vreme. Mereu, mereu vin vremi de cumpănă peste tine, iar Eu, Domnul, mereu, mereu te veghez ca să te pot lucra, să te pot numi via Mea cea dragă, noua Mea casă, o, țara Mea.

O, pace vouă, popoarelor de aproape și de departe de noua Mea casă, din care vouă vă grăiesc și vă chem la pacea cea de sus! Sunt sălășluit cu sfinții pe vatra neamului român, pe care M-am scris cu carte de istorie. Mi-am început grăirea pe această vatră în anul 1955, și iată-Mă, până azi am grăire scrisă în carte și am trimis peste pământ cartea cuvântului Meu și merge ea pe calea cea știută de tot pământul și cuvintează ea cuvânt proaspăt și Mă puteți găsi pe cale, voi, popoarelor de pe pământ, și voi, stăpâni peste popoare. O, fiți blânzi și smeriți cu inima, că este scris pentru voi în Scripturile care spun pentru stăpâni așa: *«Iubiți dreptatea și cugetați drept despre Domnul și umblați după El cu inima smerită, voi, mai-mari peste popoare, că El Se descoperă celor ce nu-L ispitesc și celor ce au credință în El, iar cugetele viclene Îl depărtează de Domnul pe om, și puterea Lui îl muștră pe cel ce ispitește, căci Duhul lui Dumnezeu umple lumea și știe orice șoptă și nu se poate ascunde cel ce grăiește lucruri nedrepte, iar dreptatea se răzbună și nu-l uită pe unul ca acesta, fiindcă totul este cercetat de Duhul și tot, tot ajunge la Domnul, iar graiurile cârtitoare și deșarte ale limbii și gura mincinoasă atrage pieire peste om. Eu însă n-am rostit pieire și plâng pe cei ce pier și dau să atrag omul spre înviere și spre izbăvire».*

Voiesc să vă dau o inimă nouă, o iubire nouă, o virtute sfântă cu care să iubiți pe Dumnezeu și pe cei din jur, iar iubirea este sfântă, căci este din cer, nu vine din om, ci din cer vine ea. Așadar, luați în voi glasul Domnului, care sfărâmă munții, și fiți pământ bun pentru sămânța cuvântului Meu. Grăiesc vouă de pe vatra neamului român. Am șaiszeci de ani de cuvânt pe vatra acestui neam. Acest pământ român este taina Mea cea de la sfârșit de timp, în care pregătesc biruința cea mare, cer nou și pământ nou pentru cei mântuiți prin credință, și chem la masa Mea popoarele toate, să

vină toate să ia cuvântul Meu și să se hrănească din gura Mea ca pruncii hrăniți de părinți, căci Eu, Domnul, sunt Împărat pe acest pământ și am popor agonisit pentru slava cea de azi a cuvântului Meu, în fața căruia amuțește orice limbă, orice știință, că vine Domnul și le face noi pe toate, precum este scris.

O, apropiați-vă cu duhul de glasul Meu, care vă cheamă și vă învață dreptatea și pacea și viața, căci Eu sunt Adevărul și am pe mama Mea Fecioara, o am așezată în văzduhul pământului român și-Mi ocrotește ea din toate părțile acest pământ și neam pentru taina cuvântului Meu adăpostit de Mine pe această vatră sfântă, pe care Mi-am așezat făgăduințele cele pentru sfârșit și pentru început de timp, și pe care am pecetluit-o acum două mii de ani cu pecetea Viului Dumnezeu și i-am însemnat hotarele ca s-o am de casă și de masă acum când vin Învățător și Mă împart de aici peste pământ, și de unde vă strig și vă împart și vă spun iar și iar: Pace vouă, popoarelor de pe pământ, și vouă, stăpâni peste popoare, și aduceți-le pe ele la pășune și la apă, că iată, vă cercetează Dumnezeu și vă cheamă la masa Sa! Amin.

O, mamă Fecioară, am grăit cuvântul Meu peste popoare, mamă. Împuternicesc așezarea ta la veghe sfântă în toată clipa deasupra pământului român, mama Mea. Împuternicesc sfinți la hota-rele știute de Mine și vai celor ce au mușcat din trupul acestei minuni, țara Mea cea de azi. Fi-va să avem pe această vatră biserică slăvită, căci toate se vor sfârși, și vor veni în locul lor cele noi, care au acum muguri, și se vor desface acești muguri curând, curând, căci așa este scris pentru înnoirea lumii, iar Eu Îmi încep împărăția cea văzută, o încep de pe vatra neamului român, mamă, iar tu, în ziua ta de praznic, binecuvintează de lângă Mine taina Mea, țara Mea și lucrarea Mea din ea, iar cartea Mea din ea Ne va cuprinde în ea în această zi, mamă.

— *O, Tu ești scris pe pământ cu tot cuvântul gurii Tale, Doamne. O, Tu ești toată binecuvântarea pe care eu o pun astăzi proaspătă pe fruntea celei alese de Tine, țara și pământul român, Fi-ul meu Iisus Hristos.*

Mă mângâi că ai o țară a Ta și o cetate a Ta în mijlocul ei, ce-tatea Ta de scaun aici, unde Tu lu-crezi și binecuvintezi și înnoiești făptura, Fiule Doamne, și tocmești taina nașterii din nou a lumii și o aduci spre împlinire, dulcele meu copil.

E ziua mea de praznic, ziua când, copilă fiind, am intrat în biserică Ta, în locul în care am fost pregătită de slugile Tale cele tainice să fiu vasul cel ales de Tatăl pentru nașterea Ta pe pământ, Fiule al Tatălui și Fiule al meu. M-am lăsat apoi spre creștere și spre mare iubire, și trimiteam totul în cer la Tatăl și la Tine, până când Tu Însuși ai venit și m-ai pecetluit să-Ți fiu mamă, să Te nasc din fecioria mea și să crești și să ajungi Păstorul și Mântuitorul lumii, după ce o vreme ai fost Învățător prin cuvântul Tău cel dătător de viață al Evangheliei Tale și prin minunea învierii Tale din moarte pe cruce, Fiule Mântuitor, Fiule neiubit de cei la care ai venit acum două mii de ani.

Binecuvintez cu Tine Însuși pământul român și neamul de pe el, peste care m-ai așezat împărăteasă ocrotitoare și plină de veghe pentru taina Ta sălășluită pe această vatră sfântă. Sunt la veghe cu cetele cerești și ținem departe orice gând rău care s-ar naște asupra pământului și nea-mului român, și aștept, aștept iubirea care se va îndrepta în zilele ce vin spre acest tărâm, din care Tu împarți peste popoare slava cuvântului Tău, învățătura Ta, Doamne Păstor și Mântuitor, că vor veni spre Tine popoare, căci așa este scris.

O, popor român, apropie-te spre pregătire și fă-te frumos pentru slava Fiului meu, căci tu prin ea vei fi și vei trăi, și vor avea popoarele ce să vadă și ce să facă din partea Domnului aduse spre lucrare peste neamul omenesc. O, înțelepțește-te de sus, că e musai să crești într-o clipă pentru soarta ta de azi și de mâine, că iată, ai iarăși de trecut prin cumpănă pentru soarta ta și sunt mulți cei ce te mint din stânga ca să-i așezi peste tine, dar deschide ochii mari ca să vezi cum aceștia te mint ca și până acum, iar tu n-ai socotit bine ca să știi unde să te alegi. O, alege-te în dreapta, căci Domnul cu dreapta Lui lucrează, nu cu stânga, iar eu fiindcă Îi sunt mamă te îndemn să te trezești în ceasul din urmă și să nu tragi cu stânga, ci dă-te în dreapta și fă-ți salvarea, căci

am acolo fiu salvator pentru tine, și toate sunt acum după voia ta, iar dacă vei greși prin voia ta, vei plânge, să știi că încă vei plânge. Mama cerului și a pământului, mama lui Hristos îți spune aceasta și te cheamă, neam român, deschide bine ochii și ascultă de vestea cea din cer, că peste o săptămână vei da semn pentru cum va fi statul tău pe această vatră, în dreapta sau în stânga, iar vestea cea învățătoare îndeamnă la veghe, neam român.

Eu, Fiule Hristos, veghez cu drag și cu dor, și doresc înțelepciunea Ta s-o aibă neamul român, dar Tu va fi să dai în lături din dreapta Ta pe cei ce nu va fi să facă bine acestui neam, iar pentru aceasta Te rog, lucrează, lucrează, Fiule al meu, lucrează, Doamne. Amin.

— O, lucrez, mamă, te ascult și lucrez, dar trebuie să slăbesc puterea multora din cei ce se dau cu putere în ei, că nu se poate om vopsit pe deasupra pentru ca să fie ales la putere peste acest neam.

O, măi neam român, n-ai înțelepciunea toată. Ia de la Dumnezeu ca să ai, că iată, vin și te strig și te îndemn: roagă-te în genunchi stând și cere Duhul Meu peste tine și pacea între cei ce ar fi să ajungă la cârmă, privind ei la vremea aceasta cețoasă și înțelepțindu-se de sus pentru cea mai bună alegere și pace între părți, că altfel vei sta multă vreme, iar și iar vei sta în vreme de cumpănă și în amânarea biruinței, care te poate așeza în duhul dreptății de sus, o, țara Mea de azi.

O, pace ție, țara Mea română! Ești țara Domnului. Eu Însumi te numesc a Mea. Duhul fățarniciei voiesc să-l iau de peste tine. Acest aluat are ca viață păcatul, iar Eu voiesc să nu mai fie farisei în poporul român, și voiesc aceasta începând cu poporul cuvântului Meu, cu care sunt așezat în cetatea Mea de scaun, aici, la izvorul Meu de cuvânt, la tronul cuvântului. Celor fățarnici le-am spus acum două mii de ani „*vai vouă!*”. Așa le spuneam celor ce voiau să se dea aleși și dreپți și sfinți. O, tot așa și azi le spun celor ce se fățarnicesc: «*Vai vouă!*», așa le spun și lor, și așa va fi și cu ei, vai lor va fi, căci așa își aleg să fie.

Vine ziua când lucrarea fățarniciei nu va mai avea putere. Așadar, pedepsiți acest păcat, ca să scăpați de pedeapsa cea pentru el, și ieșiți spre lumină mare, fii români, și priviți la Domnul, priviți în cuvântul Meu, care vă cheamă și vă îndeamnă spre lumină, căci Eu, Domnul voiesc să fac din voi lumină a lumii peste pământ precum Eu sunt. Eu, Cel ce povățuiesc neamul omenesc pe calea Mea cu sfințenie pe ea, spre slava Mea cu omul sfânt, căci așa fel de viață voiesc Eu, Domnul, să-i pregătesc omului pe pământ. Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 2016